

Dünyanın ve Güneşin Döndüğünü Fark Edemeyenlere!!!!

(Atatürk hem Türk milleti hem de tüm uluslar için gerçek yol göstericinin “bilim ve akıl” olduğunu söyleyerek geleceği aydınlatmak istemiştir. Ama hala onu anlamakta sıkıntı çekmektedirler.)

İnsanoğlu çok tanrılı dinlerden tek tanrılı dinlere geçerken erkek baskın bir yapılanmayı tercih etmiştir. Peygamberlerin erkek olması da dini yaşamda erkek baskın, erkek merkezli düzenlenmeyle sonuçlanmıştır. Böylece kadının da, sosyal yaşamın dışında, evinin sınırları içinde varlığını sürdürmesi öngörülmüştür. Kadın duvarları zorlasa da yüzlerce yıl başarı olamamıştır. Görülen o ki kadının doğu dünyasında zincirlerini kırıp özgürleşmesi zor görülmektedir.

Fatih Sultan Mehmet 29 Mayıs 1453’de İstanbul’u zapt ederek yeni bir çağın kapısını açmıştır. İstanbul’un zaptı ile yeni bir çağ başlasa da kadın dini baskılar nedeniyle evinden çıkıp sosyal yaşamda yerini alamamıştır. Yüzlerce yıl, kadın, dini baskılar, Arap-Emevi kültürünün etkisi nedeniyle evinin duvarlarını aşmadan bekledi. 19. yüzyılın ikinci yarısındaki batılılaşma hareketleriyle kadın yeniden duvarları zorlayınca, karanlık çevreler; dinci, kinci, nankör bir nesil yetiştirerek Osmanlı’nın batılılaşmasına, yenilenmesine karşı tavır koydular. Batılılaşma karşıtları “din elden gidiyor gavurlaşıyoruz, fes gitti” çığlıkları atarak koca Osmanlı İmparatorluğu’nu paramparça ederek yok olmasına yol açmışlardır.

13 Kasım 1918’de itilaf devletleri donanması (İngilizler 22 gemi, Fransızlar 12 gemi, İtalyanlar 17 gemi, Yunanlılar 4 gemi) 55 gemi ve 3500 askerle İstanbul’a gelir, Dolmabahçe Sarayı’nın önüne demirler. Bu tablo zapt edilen İstanbul’un elden gidişidir. İşgal böyle başlar, nihayet 16 Mart 1920’de İstanbul her şeyle işgal edilir.

Evet, 1453’de zapt edilen İstanbul, zapt edilmiş yani gitmiştir. İstanbul 4 yıl 10 ay işgal altında inlemişse de Atatürk 6 Ekim 1923’de İstanbul’u işgalden kurtararak tüm Dünya’ya ve içerdeki işbirlikçilerine insanlık dersi vermiştir.

Atatürk 1926 yılında medeni kanunla kadınlara sosyal yaşamda var olma hakkı,

1930 ve 1933’de seçme seçilme hakları, 1934’de milletvekili seçme seçilme hakları vererek kadınların da erkekler gibi hür ve eşit olduğunu yasal güvence altına aldı. Yine karanlık güçler kadının sosyal yaşamda yer almasına karşı tavırlarını ortaya koyarak “din elden gidiyor, çarşaf gidiyor, sarık gidiyor, gavurlaşıyoruz” çığlıkları atarak yine dindar, kindar, nankör nesiller yetiştirmeye, örgütlenmeye başladılar. Karanlık güçlerin desteği ve Emevi-Arap kültürünün etkisiyle her türlü yozluğu, yobazlığı ortaya koydular. Yeni eğitime ve yeni alfabeye karşı gelerek kız çocuklarının okumasına engel olmak için ellerinden geleni yaptılar. Kız ve oğlan çocuklarının birlikte okumalarının kainatın sonu olacağını, artık taş yağacak diyerek akla gelmez dedi-kodular üreterek saldırdılar. Böylece köy enstitülerini ve bir çok bölge yatılı okulunu kapattırdılar.

Charles Montesquieu’nun dediği gibi insanlar eşit doğarlar ama bu eşitliği sürdüremezler. Toplum bu eşitliğin yitirilmesine neden olur. Bu eşitliğin ancak yasaların korumasıyla sağlanabileceğini ifade eder. Zaman içinde bu karanlık güçler yasaları da, yürütmeyi de ele geçirerek aydınlanmanın önünü keserler, kadınların sosyal yaşamda yeterince özgürce yer al-

malarına engel olurlar. Kadın özgürlüğü ne zaman gündeme gelse karanlık güçler sinsice “din gidiyor, çarşaf-turban” diye bağırıp, ne yapıp yapıp kadını dört duvar içine alıp zincirliyorlar. Erkeklerin insanca, dürüst bir şekilde ahlaki bir yaşam sürmeleri, kadınların eşit koşullarda, özgürce, sosyal yaşamda yer almasıyla mümkündür. Bu konuda üniversitemiz kadından yana tavır koymak zorundadır.

İnsanoğlunun en kıymetli şeyi zamanıdır. Zamanı iyi kullanan insanın başarıdan başarıya koşmaması için hiç bir engel yoktur. Zaman kullanımı ve zamanla yarış özellikle eğitim alanında çok önemlidir. Bu alanında kaybedilen zamanın telafisi mümkün değildir. İnsan, devlet, toplum zaman kullanımında başarılı değilse boşa kürek çekiliyor demektir. Özellikle aileler zaman kullanımı ve değerlendirilmesi konusunda eğitim almalıdırlar. Zamanla yarışmayan toplumların yalnız bugünü vardır, yarını yoktur. Bu şu demektir; zamanı boşa harcayarak çocuklarımızın yarınlarını yok ediyoruz.

Eğitim alanında, zamanın ne içinde ne de tam dışındayız ama çok mu çok gerisindeyiz. Son 70 yıldır eğitimde çağcıl bir sistem oluşturulamadığından ne sosyal ne de ekonomik gelişim sağlam bir zemine oturtulamadı. Özellikle son 10 yıldaki eğitimin geçmişe taşınması insanımızda ve eğitimde yanılmaya yol açmıştır. Bu eğitim sistemi ile hiçbir yere varılmayacağını tüm dünya anladığı halde bizim insanımız anlamıyor. Yüzünü yaşama çevirmeyen toplumların ne kendilerine ne de başkalarına üç kuruşluk yararı yoktur. Bizim gibi nerede olduğunu anlayamayan toplumlar diğer toplumların ürettiğini kullanırlar yani yaratıcı değil tüketicidirler. Yasaklı yaşam 2450 yıl önceye insanımızı taşımıştır.

Son 10 yılda neler, özellikle eğitim alanında neler yapılmazdı. En azından dünyayı yönetebilecek donanımına sahip genç bir kuşak yetiştirilebilirdi kinci-intikamcı bir kuşak yaratılacağına... 10 yıl önce (Ocak 2003) U.G.H. günlüğünde yazdığım yazıdan bazı alıntılar size aktarırsam bugünü ve geleceği daha iyi anlamanız mümkün olacaktır. “Demokrasiye inancını yitirmemiş medya geleceğimizi aydınlatabilir”. “Ülkemizin en temel iki sorunu eğitim ve sağlıktır. Medya bu iki so-

runun çözümünde halk adına taraf olarak bu iki sorunun çözümüne katkıda bulunmalıdır. Devlet, eğitim ve sağlık sorununa çözüm üretemediğinden öğretmen ve hekim halkla karşı karşıya bırakılmıştır. Sorumlu ise aradan sıvışıp gitmiştir. İlgili bakanlıklar sorunların çözümünde konuyla ilgili gönüllü kuruluşların önerilerini dikkate almalıdır. Sağlık Bakanımız sorunları

çözme konusunda başarısız olursa mazeret ileri sürmeye kesinlikle hakkı yoktur. Sayın Bakan çağdaş bir sağlık hizmeti üretimi için, çağdaş bir sistem getirmek zorundadır. Medyanın konuyu gündeme getirme ve çözüm üretmede katkıda bulunması tüm yurttaşların beklentisidir. Devlet, eğitim ve sağlık hizmeti verme sorumluluğunu asla aracı kurumlara ihale etme yanlışlığına düşmemelidir”. Bunlar 10 yıl önceki önerilerimizden yaptığımız alıntılardır. Bu geçen sürede bazı olumlu yaklaşımlar sergilense de insanı da kontrol edebilecek bir sistem kurulamamıştır. Hala insan merkezli ya da siyaset merkezli bir yaklaşımın yerini bilim-akıl merkezli bir sistem almamıştır. Sonuçta her şeyin sorumlusu olarak halk hekimini görmektedir. Oysaki o bir gariptir, onu koruyan ne bir sistem ne de bir kuruluş vardır. Herkes yakalayabildiğini suçlamaktadır oysaki halkın kendisi ve onların temsilcileri suçludur. Çünkü yasama da uygulama da onların kontrolündedir. Herkesin işine hekimi suçlamak gelmektedir. Çünkü o korumasız ve kimsesizdir. Dünyanın en saygın mesleği olan hekimlik, bu ülkede, son on yıl içinde, aşağılanmaktadır. Neden bu saygın mesleğin çalışanlarının çalışma sistemini ve özlük haklarını belirleyen bir sistem yüz yıla yakın bir süredir yaşama geçirilemiyor? Çünkü başıbozukluk herkesin işine yaramaktadır. Bu başıbozukluk nedeniyle son 10 yılda da birçok hekim ya öldürüldü ya da sakat bırakıldı. Bir toplum öğretmenine ve hekimine el kaldıracabiliyor, küfredebiliyorsa o toplum insani değerlerini yitiriyor demektir.

Son on yılda hekimler de kendilerine karşı yapılan saldırılar karşısında çaresizlik içinde karşı bir tavır koymadıkları için, onlar da insanlık adına taraf olmadıkları için suç işlediler. Emeğe saygısız bir toplumun inançlı olması da mümkün değildir. Hekimlik dünyanın en zor mesleği olması nedeniyle toplumlarda bu meslek mensuplarına tüm dünyada saygı ve sevgi gös-

Hamile doktora tekme attı

VAN (Cumhuriyet) - Ağrı Devlet Hastanesi'nde görev yapan 7 aylık hamile nöroloji uzmanı Nevroz Ünlü, poliklinikte muayene yaptığı sırada bir hasta yakını olduğu öğrenilen F.E. adlı kişinin saldırısına uğradı. Uzun süre beklediğini ileri süren F.E. duruma sinirlenip hastasına daha önce bakmasını isteyerek Ünlü'nün üzerine yürüdü. Ünlü'nün kamına tekme atan F.E. çevredekilerin müdahalesiyle poliklinikten uzaklaştırıldı. Olayın ardından Ünlü'ye, doktor arkadaşları tarafından acil serviste müdahale edildi. F.E. ise polis ekiplerince gözaltına alındı. Ünlü'ye 10 gün iş göremez raporu verildiği bildirildi.

“Dün de, bugün de Dünya’nın en saygın mesleği bilim adamlığıdır. Bunu bugün anlamasalar da yarın birisi mutlaka anlatacaktır.”

terilir. Bizde ise herkese hak görülen ne hekime ne de öğretmene hak görülmez. İnsanımız toplumun yalnızca öğretmen ve hekimle geleceğe taşıyabileceğini artık anlamaya mecburdur.

Tıptaki uygulama hatalarından dolayı yalnız hekimleri suçlamak hem ayıp hem günahtır. Temel suçlu, eğitimin yetersiz olması ve çağcıl bir sistemin oluşturulmamasıdır. Bunun da sorumlusu yasama ve yürütmedir. Türkiye’de her alanda yaşanan uygulama hatalarının ana nedeni eğitimidir. Konu uzmanlığı gelişmediği için, özellikle uygulamalı alanlarda mortalite ve morbidite yüksektir. Uygulama hatalarının minimize edilebilmesi için her alanda olması gerektiği gibi tıp alanında da temel tıp eğitiminin, uzmanlık eğitiminin, uzmanlık yandal eğitiminin bilimsel standartları göz önüne alınarak çağcıl programların yapılması gerekir.

Özellikle eğitimi veren akademisyenlerin de sürekli olarak eğitilmesi için programlar yapmak gerekir. Eğitim ve uygulama programlarının uygulanıp uygulanmadığı, eğitim kadrolarının yeterliliği, eğitim merkezinin insan gücü, fizik alt yapısının yeterli olup olmadığı, bağımsız kuruluşlarca denetlenmelidir. Görüldüğü gibi insan ve fizik donanımın yetersiz olduğu yerlerde eğitim verilmesi suçtur. Ayrıca oralarda tıbbi işleme izin verilmesi de suçtur. Görüldüğü gibi hekimin yanı sıra, ara elemanların, teknik elemanların, hastane yöneticilerinin, bakanların da eğitimini içine alan kompleks bir tablo ortaya çıkmaktadır. Elbette ki vatandaşın eğitimi ve bilgilenmesi temeldir.

Mademki ülkenin temel sorunu eğitimidir, artık bu sorun çözümlenmelidir. Bunun için yapılacak en akılcı iş dünyada bi-

Güncel Gastroenteroloji

UGHgünlüğü

Sağlık Bakanımızdan, sistem ve medyadan destek istiyoruz

“Demokrasiye inancını yitirmemiş medya geleceğimizi aydınlatabilir.”

Gönül isterki devlet pozitif bilimlerin ürettiği bilgilerin halka indirgenmesi için medyaya gerekli kaynağı batıda olduğu gibi projeye dayalı olarak versin. İşte o zaman toplum aydınlanma ve uyanma sürecine girer. Devletin böyle anlayış olmadığından toplumun çoğunluğunu temsil eden bir kesim yaşamında olup bitenden habersizdir. Toplum bilim ve teknolojinin ürünlerinden yararlanmakla birlikte durumu bilime terstir. Bu çelişki mutlaka aşılmalıdır. Bilgi toplumuna geçiş bir yatırım işidir. Bu yatırım yapılarak medyanın içeriği süratle değiştirilmelidir. Mevcut içeriği ile medya toplumu yaratıcı, üretici değil tüketici, seyirci bir hale getirmektedir. Üniversitelerde medya gibi demokrasinin olmazsa olmasıdır. Bu nedenle artık üniversitelerde sessizliğini bozmak mecburiyetindedir.

Ülkemizin en temel iki sorunu eğitim ve sağlıktır. Bu konuda Medya halk adına çağdaş bir yaklaşımla taraf olup sorunların çözümüne hem katkıda bulunmalı hem de zemin hazırlamalıdır. Toplum özellikle sağlık konusunda sorunlarla karşılaştığı zaman aklı başına gelmekte, sonra yine aklı başından gitmektedir. Ülkemizde sağlık sorunları hiçbir zaman ciddiye alınmamış bu nedenle de Medya’da haber alma özelliğini yitirmemiştir. Devlet insanımıza fakir zengin demeden bu temel insanlık hakkını artık vermelidir. Devlet bugüne kadar bu problemi çözemediğinden sorun hekimlerin sırtına yüklenmiştir. Bugün hekimlerin sosyo-ekonomik koşulları asgari yaşam koşullarıdır. Hekimlerin çalışma koşullarının yanı sıra insanlarımızın sağlık hizmeti aldığı koşullar kabul edilebilir seviyede değildir. Tüm yurttaşlarımızı kapsayacak genel bir sağlık sigortası ve tüm tedavi kurumlarının tek çatı altında, tek elde toplandığı bir sağlık sistemi artık gerçekleşsin. Sosyal güvenlik kurumlarını bir çatı altında birleştirmek yolsuzluktan pirim bekle-yenlerin işine yaramaktadır.

Bu konularda medya, vatandaşın yanında yer alarak gündem oluşturmaktadır. Demokrasiye inancını yitirmemiş bir medyanın gücü geleceğin belirlenmesindeki en büyük güvencedir. Seçim konusunda yapılan anketler için harcanan paranın milyonda biri harcanarak eğitim ve sağlık konusundaki durumumuzda ortaya konabilir. Toplumsağlıkta ne istediğini bilmezler fakat biz konuyla ilgilenenler SİSTEM istiyoruz.

Medyada zaman zaman mevcut sistemsizliği ön plana çıkarmayan hekimleri zor durumda bırakan haberlere rastlamak mümkün. Hiç olmazsa medya bu konularda hekimleri temsil eden Tabip Odaları’nın fikrini alması yerinde olmaz mı? Zaman zaman medyada toplumu yanlış bilgilendiren sağlık haberleri görülmektedir. Bu konulardak ad uzmanlık derneklerinin görüşüne başvurmaları gerekir. Batı ülkelerinde medyanın konu uzmanları olduğu halde bu işler böyle yürütülmektedir.

Akademik ortamda çalışan hekimlerde bazen yeni bir şey bulduğunu zannederek haber üretebilmektedir. Bilimsel bir bilgi üretilmişse bu önce üretilen yerde, sonra bilimsel bir toplantı veya kongrede tartışmaya sunulmalıdır. Daha sonra da araştırma sonucu hakemli bir dergide yayınlanmalıdır. Bu aşamadan sonra üretilen bilginin topluma indirgenmesi medya aracılığı ile olacaktır. Maalesef geri kalmış ülkelerde bu yol izlenmediği için zaman zaman medyada bu yanlışlıklara ortak olmaktadır. Bilimsel konularda medya devlet gibi davranmayıp uzmanlık dernekleri ile işbirliği yapmalıdır.

Sağlık Bakanımızın sorunları çözmesinde hiç bir geçerli mazereti olmaz. Çağdaş bir sağlık hizmeti üretimi için çağdaş bir SİSTEM getirmek zorundadır. Medya’nın konuyu gündeme taşıması ve çözüm üretmesine katkıda bulunması tüm yurttaşların beklentisidir. Devlet eğitim ve sağlık hizmeti verme sorumluluğunu asla aracı kurumlara ihale etme yanlışlığı yapmamalıdır.

Prof. Dr. Ali Özden

lim ve teknolojideki öncü ülkelerin eğitim sistemini, bu ülkede de, sağını solu-nu kurcalamadan uygulamaktır. Bu yaklaşım hayata geçirilirse en azından aileler çocuklarına bir iyilik yapmış olurlar. Evet, artık yeter, bu toplum aklını çalıya dola-yarak bir yere varamaz. Yıllardır dile geti-riyoruz, ülke sorunlarının çözümünde üniversitelerden ve konu uzmanı bilim adamlarından yararlanmalıyız. Tüm gör-sel ve yazılı medya topluma kin ve nefret pompalamaktadır. Oysa içinde bulun-dukları tablo ruhsal bir rahatsızlık olan akıl tutulmasının ifadesidir. Toplum çağ-daşlaşmaya karşı savaş içinde değil uyum içinde olmak zorundadır.

Doğaya ve yaşama uyumlu hale gelindik-çe insanların barışı yakalaması kolaylaşır. İnsan yalnızca kendisiyle savaşarak kendi-ni insancıllaştırabilir. İnsanların birbirile-riyle savaşı ise insanı insanlıktan çıkardığı gibi barışa ulaşılmasını da imkânsız kılar.

Ülkemizin bilimde ve demokraside dün-yada ilk sıralarda yer almasını istemeliyiz. Çünkü bilim ve demokraside alınan yol bizi aydınlığa kavuşturacaktır. Bilime karşı hem tavır koyup hem de nimetlerinden sonuna kadar yararlanmak isteği sizce normal bir yaklaşım mı? Bu biraz da ek-mede dikmede olmadan yemede içmede ortak olmaya benzemiyor mu? Artık 21. yüzyılda olduğumuzun bilince varıp ken-dimizi yargılamalıyız çünkü gerçek suçlu biziz, sizsiniz. Bizden önceki, geleceği ön-göremeyen kuşakların yanlışları bugünkü tabloyu yaratmıştır. Bilimde ve demokra-side çok gerilerde olduğumuz ve bir türlü de ilerleyemediğimiz açıktır. Bunun nede-ni yasa yapmada ve uygulamadaki bilgisiz-lik ve becerisizliktir. Bilimde de demokra-side (halk gücü) de nitelikli insan gücü-

müz yoktur. Toplumu geleceğe taşıyan nitelikli insan gücüdür. Nitelikli insan gücü nitelikli eğitim kurumlarında yetişir. Ülkemizde nitelikli eğitim kurumu varsa da çok az ve yetersizdir. Öncelikle eğitim sistem işidir. Sonra o sistemi ayakta tutacak eğitici insan gücü gerekir. Görüldüğü gibi eğitimcilerin de eğitimini verecek insan gücüne gereksinim var. Bunu yalnızca üniversitelerde yetiştirebilirsiniz. Demek ki üniversitelere ve orada eğitimcileri yetiştirecek bilim adamlarına ihtiyaç var. Öncelikle yapılacak iş üniversiteye gereksinim olup olmadığına karar vermektir. Mahalle baskısı ile üniversite kuruyoruz vs. gibi yaklaşımlar yanlıştır. Üniversite kurmaya karar veriyorsanız unutmayın, üniversite de orada eğitimi verecek bilim adamları da özerk olacaktır. Kendinizi bile aşağılayabilirsiniz ama bilim yuvası üniversiteyi ve bilgi üreten bilim insanını aşağılamazsınız. Özerk üniversiteler de bu saygı ve sevgiyi hak etmek için kendi iç denetimini -hem kendisinin hem de bağımsız kuruluşların- yapmasına kapısını açık tutmak durumundadır.

Üniversitelerimize ve okullarımıza siyasetçilerin adının verilmesi yanlıştır. Akademik ünvanların da akademik kurumlar dışında kullanılmasının mantığı yoktur. Her yere siyaset ve din'i sokarak bir yere varılması mümkün değildir. Toplumu bölerek felakete yelken açıyorsunuz. İnsanlığın sonsuza dek sürecek yolculuğunda feneri tutacak olan bilim ve bilim insanlarıdır. Üniversitelere ve bilim insanlarına yapılan saygısızlığın yakın gelecekte insanlığa yapılmış bir suç olacağı konusunda hiç şüphem yoktur. Bilimin ve bilim adamının önüne engel koymak elbette ki suçtur. Geçmiş yargılayarak ya da suçlayarak uğraş vermek yalnızca geleceği karartır ya da geleceği öldürür. Geçmiş sorgulayarak bir yere varılamaz yapılacak iş bugünü sorgulayıp geleceği yelken açmaktır.

Geçmiş orada kaldı biz geleceğe koşmak durumundayız. Bugün eğitim ve sağlıkta başarılı olacak adımlar atarsak geleceği kurtarabiliriz. 10 yıl bakın nasıl boşa kürek çekildi. Yazıp çizdiğimiz halde bizi değil yoldaşlarını dinlediler. Üniversite de tam günü yaşama geçiremediler veya yoldaşları tam güne mani oldu. Ne onlar ne de yoldaşları tam günün ne olduğunu anlayamadıkları için başarılı olamadılar. "Bazıları hastanede hastaya bakmıyorlar muayenehaneye gönderiyorlar" dediler ve muayenehaneleri kapatarak sorunu çözeceklerini düşündüler. Oysa o söyledikleri işleri yapıp hastane-muayenehane-hastane trafiğini yoldaşları kullanmaktaydı. Bu nedenle kendi kendilerine engel oldular böylece verdikleri sözü yerine getiremediler ve bu macera 10 yıl sürdü. Batı dünyasında üniversitelerde tam gün yaklaşık 100 yıl önce uygulamaya gir-

***Tam gün uygulaması; tam gün değil,
yan gün haline gelmiştir.
Bir konu uzmanına danışılmasında
yarar vardır.***

Tam gün mesai uygulamasını kararlılıkla sürdürüyoruz. Süreç içinde aksamaları tespit ettik. Yine bazı aksamalar olabilir. Yabancılarımız yasal düzenlemeyle üniversite hocaları mesai bitiminde makul bir bedelle vatandaşlara hizmet verecek.

Sağlık uygulama tebliğindeki bedel kadar ücret ödeyecek vatandaş. Üniversitede mesai ücreti 55 lira, mesai sonrası tedavi olan 55 lira ödeyecek. (İnternet haber sitelerinden-19.03.2013)

miştir. Amaç akademisyenleri tam gün çalıştırarak onların öğrenci, asistan eğitiminde daha etkili olmalarına, araştırma yapmalarına ortam hazırlamak idi. Bizde ise amaç hekimlerin haklı veya haksız çok para kazanmalarına mani olmak için yaşama geçirilmek istenmiştir. Bu nedenle muhafazakâr bilim adamları paraya evet, tam güne hayır dediler.

Şimdi yapılacak iş; bilim adamlarından eğitim ve araştırma alanında daha çok yararlanmak için, tam gün yeniden yeni bir anlayışla gündeme getirilmelidir. Tam günle birlikte üniversitelerde akademisyenlerin ve ara elemanların ekonomik durumları süratle iyileştirilmelidir. Bu koşulları beğenmeyen hocalara da serbest çalışmaları için kolaylıklar sunularak yolcu edilmelidir. Bu ülkede üniversiteler tam gün uygulamasına geçirilerek akademik yaşama bir çeki düzen verilebilir. Zaman içinde akademik yaşama ayak uyduramayan, üretimde yetersiz olanların da akademik yaşamlarına son verilmesi gerekecektir. Ne acıdır ki 10 yılda tam günün ne olduğunu kimse öğrenememiştir. Ülkemizde yaşanan uygulamalı eğitimdeki yetersizlik de tam gün çalışma ile giderilebilir. Ayrıca tam gün yasası ile birlikte tüm üniversitelerdeki kadroların %5-10'u yabancı öğretim üyelerine açılmalıdır. Yabancı öğretim üyelerinin seçiminde uluslararası bilimsel değerlendirme kriterleri göz önünde tutulmalıdır. Tam gün olması gerektiği gibi olmazsa ve uygulanmazsa bu ülke gelecekte yine çok sıkıntı çekecektir. Kendini tanımakta sıkıntı çekenlere sesleniyorum; dünyamızın efendisi bilimdir, ondan başka da gerçek bir güç yoktur. Yapılacak iş bilim yolunda ilerleyerek ön sıralarda bir yer alabilmektir. Tam gün akademisyenlere 30 liraya hasta baktırmak için çıkacaksa sakın çıkmasın, o zaman hiç olmazsa boş yere umutlanmayız.

Üniversitelerin programları acilen ele alınarak temel bilimlere ayrıcalık ve öncelik verecek bir yapılanmaya geçilmelidir. Süratle biyoteknoloji yüksekokulları ve fakültelerinin sayısı

arttırılmalıdır (150 civarında olmalıdır). Ayrıca bilgisayar teknoloji yüksekokulları ile fakültelerinin de sayısı süratle artırılmalıdır. "Health Science University"lerin kuruluşu süratlendirilmelidir. Ülkemiz moleküler biyoloji ve bilgisayar teknolojileri konusunda geride değil gerinin de gerisinde kalmıştır. Bu trajik tablo süratle düzeltilmelidir. Bilim lafla olmaz, adam gibi adam olup, gece gündüz çalışmakla olur. Bilimden nasibini almayanlar bilgisiz beceriksiz olduklarından sinirli ve reaktif olurlar, dengelerini muhafaza edemezler. Bilim karşıtlığı onların karakteri olmuştur. Amerika'da eğitim programını uygulamayan, bilgi ve becerisini aktarmayan akademisyene kapı gösterilir.

Üniversitelerimiz artık her alanda uzmanlaşmış akademisyenlere değil, belli alanda derinliğine uzmanlaşmış, eğitici kimliği kazanmış bilim adamlarına kadrolarını açmalıdır. Bir eğitim kurumunda herkes aynı şeyi yaparsa ilerleme kaydedilmesi mümkün değildir. Her nedense biz piyasaya uygun hale gelmek için her işten anlar ama hiçbir şey yapamaz hale geliyoruz. Bir asistan, eğitim programında olan her şeyi öğrenir sonra ya hekimlik sanatını icra ederek daha çok para kazanmayı tercih eder ya da akademik yaşamı tercih eder. Akademik yaşamı tercih ederse belli alanda bilgi-becerisini geliştirerek araştırmaya koyulacaktır. Aksini yaparsa bulunduğu kuruma zarar vermeye başladı demektir. Bu değerlendirmelerimin benzerini 10 yıl sonra birileri yapar ya yınlarsa çok iyi olur o zaman biz olmasak da.

2013'e girerken bazı güzel şeyler de yaşamadık derssek yalan olur. Bayındır Sağlık Grubu 13. Tıp Ödülleri Töreni'nde bulunarak (17 Aralık 2012) fakültemizin-kliniğimizin yetiştirdiği kıymetli bilim insanı Prof. Dr. Cihan Yurdaydın'ın mutluluğunu paylaştık. Yur-

daydın'a ödül "Viral Hepatitler, Hepatik Ensefalopati" konusunda yaptığı uluslararası araştırmalar nedeniyle verilmiştir. Bu ödülü çok önemli bulduğumu ifade etmek isterim, çünkü ödülleri değerlendirme komisyonunda çok saygın bilim adamları yer almakta idi (Prof. Dr. Erdal Akalın, Prof. Dr. Yücel Kanpolat, Prof. Dr. Ramazan İdilman, Prof. Dr. Meral Bektaş, Prof. Dr. Mustafa İlhan, Prof. Dr. Şevket Ruacan, Prof. Dr. Altan Onat, Doç. Dr. Yaman Zorlutuna, Prof. Dr. Özden Sanal gibi).

Ödüller genellikle yanlış adrese giderse de Bayındır Hastaneleri ödülleri doğru adrese gittiğini görmekten büyük mutluluk duyduğumu da ifade etmek isterim. Laboratuvar çalışmaları nedeniyle ödüllendirilen Prof. Dr. Yahya Laleli'yi ve diğer ödül alanları da canı gönülden kutluyorum. Doç. Dr. Yusuf Yılmaz ve arkadaşlarını da canı gönülden kutluyoruz. Bilim ve hizmet ödülü alabilmenin nedeni zor olduğunu ödüllendirilen insanlar anlayabilirler. Bilim karşıtlarının kıskançlık krizine tutulması normaldir. Bize düşen ödüllendirilen insanların sevinçini paylaşmaktır.

11. Hepatoloji Sempozyumunun (18-19 Ocak 2013) düşündürdükleri; Bu toplantıyı Türkiye Hepatoloji Vakfı ve Ankara Üniversitesi birlikte gerçekleştirdi. Gönüllü kuruluşlar para kazanmayı amaç edinmiş kuruluşlar değildir. Gönüllü kuruluşlar çıkar amaçlı olmayan (Non-profit organization) insan adına, insanlık adına, toplum adına devlete ve özel sektöre yardım eden kuruluşlardır. Çünkü gönüllü kuruluşların insan gücü, daha doğrusu beyin gücü özel sektörün de, devletin de, toplumun da sahip olduğundan daha güçlüdür. Bu nedenle tarih boyunca krallar, imparatorlar, devlet başkanları bir yolunu bulun bu gönüllü güçten yararlanmışlardır.

Bayındır Hastaneleri Bilim Ödülü, Öğretim Üyemizin

Bayındır Sağlık Grubu tarafından, tıp alanındaki seçkin araştırma, çalışma ve hizmetleri kamuoyuna duyurmak ve bilimsel çalışmaları teşvik etmek amacıyla düzenlenen "13. Bayındır Hastaneleri Tıp Ödülleri" sahiplerine sunuldu.

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Gastroenteroloji Bilim Dalı öğretim üyesi Prof. Dr. Cihan Yurdaydın'a "viral hepatit, hepatik ensefalopati ve karaciğer hastalıklarının ekstrahepatik manifestasyonlar" konusunda yaptığı çalışmalar nedeniyle Bilim Ödülü verildi.

BAYINDIR
HASTANELERİ

13.
TIP ÖDÜLLERİ
TÖRENİ

17 ARALIK 2012
BAYINDIR SAĞLIK GRUBU

BAĞCILAR KÜLTÜR MERKEZİ

BAĞCILAR KÜLTÜR MERKEZİ

BAĞCILAR KÜLTÜR MERKEZİ

BAĞCILAR KÜLTÜR MERKEZİ

BAĞCILAR KÜLTÜR MERKEZİ

BAĞCILAR KÜLTÜR MERKEZİ

BAĞCILAR KÜLTÜR MERKEZİ

Özellikle özel sektör son iki yüz yıldır bu gücün farkındadır. Batılı öncü toplumlarda hem özel sektör hem de devlet, ciddi projelerini yaşama geçirmek için gönüllü kuruluşların bilgi ve becerisinden yararlanmaktadırlar. Biz de ise ne kerametse gönüllü kuruluşlar sakıncalılar sınıfındadır. Batı dünyası, gönüllü kuruluşlar gelişmez ise demokrasinin gelişmesinin mümkün olamayacağını bilmektedirler. Biz de öğrenecek iyi olur.

Sempozyum; ev sahibinin misafirperverliği şemsiyesi altında misafirlerin belli konularda düşüncelerini özgürce ortaya koydukları toplantılardır. Eski Yunan kültüründeki bu yaklaşımda toplantıyı yönlendiren ev sahibidir. Amaç doğrudur güzel bulabilmektir. Bu toplantının katılımcılar açısından çok iyi olduğunu düşünüyorum çünkü toplantı nedeniyle yenilikleri gözden geçirmek fırsatı bulmuşlardır. Bu tip toplantıların amacı internette olan bilgileri aktarmaktan ibaretse, zaman gözümüzün önünden kaçıp gidiyor demektir. Bu toplantılar araştırmacılara yaptıklarını sunmaları için fırsat yaratmalı, yeni yıldızların keşfine imkân sağlamalıdır. Çünkü bu ülkenin adam gibi adam, insan gibi insan olan gerçek bilim adamlarına ihtiyacı vardır. Yaşadığımız çağda en büyük güç bilimde ve bilim insanlarındadır. Bilim insanının nasıl yetiştirileceğini, nasıl yetiştiğini sıradan insanın anlaması mümkün değildir. Bu nedenle bu ülkede bilime de bilim insanına da gerekli önem verilmemektedir.

Günümüzde Asya'da ve Amerika'da Hepatogastroenterolojide Moleküler Biyoloji-Proteomiks kongreleri yapılırken biz hala 40 yıl önceki alışkanlıklarımızdan kurtulamıyoruz. Artık geçmiş geride bırakalım bugünü ve geleceği düşünelim. Temel bilimler gelişmeden klinik bilimlerin gelişmeyeceği yenden öğrenilmiş oldu. Geçmişe ayıracak zamanımız yok, geçmişle uğraşarak da geleceği yok etmeye hakkımız yok. Üniversiter yaşamın yükünü kaldıramayacak, üniversiter yaşamı özümseyemeyecek, aşırı para tutkusu olanlar; üniversiter yaşam içinde kalarak hem kendilerine hem de üniversiteye zarar vermemelidirler. Bu konu çözülemediği için de üniversitelerimiz çağdışı bir yapılanmaya doğru yol almaktadır.

Prof. Dr. Özden Uzunaliçoğlu hocamız Türkiye Hepatoloji Vakfını 2000 yılında kurarak ülkemizdeki akademik yaşama katkıda bulunmak istemiştir. Hocamız Ankara Üniversitesi'nde de Hepatoloji Enstitüsünü yaşama geçirerek Moleküler Biyoloji-Hepatoloji ilişkisinin temellerini atmaya çalıştıysa da

üniversiter yaşama bakış ve yaklaşımın olumsuzluğu nedeniyle istenilen noktaya ulaşamamıştır. Bu toplantıda da yalnız Enstitüde yetişen Prof. Dr. Mithat Bozdayı, Ersin-Senem Karataylı'nın sunumlarının göz doldurması bu alandaki yalnızlığı sergilemektedir. Bu konuda araştırma yapan yüzlerce gastroenterologun daha doğrusu hepatologun veya bilim adamının sunum yapıyor olmasını beklerdik. Gençlerin para ve bilim-bilgi arasındaki tercihleri elbette ki üniversiter yaşam cazip hale gelirse bilimden-bilgiden yana olacaktır.

Toplantı düzenlemek hiç toplantı yapmamaktan çok mu çok iyidir ve yararlıdır? En azından benim gibilere eleştiri yapma fırsatı vermektedir. Bu ülkede yaşayanların eleştiriden nefret ettiğini, yalnız yağlanmaktan hoşlandıklarını biliyorum. Çünkü onlar gemi yüzerken değil gemi batarken sevinirler.

Prof. Dr. Cihan Yurdaydın en olumsuz koşullarda elinden gelen tüm gayreti göstererek bu sempozyumu gerçekleştirmiştir. Tüm konuşmacılar da internette bulunabilecek bilgilerle kendilerini yenileyerek birbirlerine ziyafet çektiler. Zaten bu toplantının amacı da "karaciğer alanındaki güncel gelişmeleri sunmak ve tartışmak" olarak belirlenmiş. Hal böyle olunca gelişmeler sunuldu ve tartışıldı. Her yiğidin farklı yoğurt yeme tarzı varsa da bilimsel toplantılarda uluslararası kaidelere uyulmasında yarar vardır.

1. Toplantı neden organize edilmektedir?
2. Toplantının amacı nedir?
3. Toplantının hedef kitlesi o katılımcılar kimler olacaktır? (Birinci basamak, ikinci basamak, üçüncü basamak hekimleri ve araştırmacılar)
4. Toplantı konuları ve konuşmacılara hangi kriterlere göre seçilecektir?
5. Diğer ilgili temel bilimlerden katılacaklar kendi olanakları ile katılabilecekler mi? vs.

Teorik ağırlıklı sunumlar programda yer alıyorsa hedef kitle katılımcı, 1.-2. basamak hekimlerden oluşurken, sunumlar araştırma ağırlıklı ise üçüncü basamak hekimler ve araştırmacılar oluşur. Benim gördüğüm 50 yıldır aynı alanda aynı insanlarla dolaşmaktayız. Bunun nedeni hala üniversitelerimizin kimliğini ve karakterini ortaya koyamamasıdır. Ben yıllardır, akademik yaşamda temel yaklaşımın, sürekli uzmanlaşmak, yan dalların da dallarının oluşması yönünde mücadele

ettiğim için, toplantıların, bir veya iki konuyu derinliğine gündeme taşıyacak şekilde yapılmasını önermişimdir. Bu tip toplantıların daha yararlı olduğunu düşünüyorum. Ama beni kimse dinlemese de ben yine de yazıyorum. Bu sempozyumda 28 konu ele alınmış oysa 28 konuyu kendine ilgi alanı seçmiş gerçek bilim adamı dünyada yoktur. Türkiye’de her şeyden anlayan bilim adamları bu tarz toplantıyı sevebilir ama gönül ister ki bu toplantının hedef kitlesi ikinci basamak olsaydı ve ülkenin çeşitli bölgelerinde bu toplantı yapılabilseydi. Bu sempozyumda bazı konuşmacılar konuşmasını yapıp gitti, yani diğer konuşmalara ilgi göstermediler. Bu nedenle de zaman içinde dinleyici kalmadı. Bilim adamı olan toplantıyı son ana kadar izler belki yeni bir ışık görebilirim diye.

Bilim adamı temel bilimlere ilgisini kaybedince yok olmaya doğru yol alıyor demektir. Ağaç köksüz, ev temelsiz, bilim de temel bilimsiz olmaz.

Dünya kadar Asya’da tıp eğitimi usta-çırak anlayışı içinde iken son 60 yılda batı tipi eğitime geçmeye çalışmaktadırlar. Avrupa’da ise pozitif bilim yaklaşımlı eğitim program merkezli eğitim sistemi gelişmişse de özellikle uygulamalı bilim dallarında program uygulanmasında hala sorunlar vardır. Eğitici teorik bilgisini verse de becerisini kendisi için saklamaktadır. Bu yaklaşım nedeniyle Avrupa’da ve bizde tutucu bir yaklaşımın olduğu görülür. Amerika Birleşik Devletleri’nde ise programın eksiksiz uygulanması esastır. Ayrıca eğitimi alan da veren de karşılıklı birbirini değerlendirme durumundadır. Bu yaklaşım nedeniyle Amerika’da eğiticiyi eğiten de, eğitici de bilgi ve becerisini program dâhilinde eksiksiz vermek durumundadırlar. Yoksa sistemin ayakta durması mümkün değildir.

Bizde ise program vardır uygulaması yoktur. Eğitici vardır onun eğiticiyi yoktur. Herkes her işi yapar, eğitimde belli alanda uzmanlaşma olmadığından bilginin yayılımında sıkıntılar vardır. Eğitici bilgi ve becerisini nerdeyse istediğine aktarır istemediğine ise aktarmaz. Soran, sual eden yoktur. Bazen insanlar kendi kendilerini eğitmek zorunda kalırlar. Bunun dışında bizde de bilgi ve becerisini cömertçe genç kuşaklara aktaran akademisyenlere bu ülkede rastlanmaktadır. Örnek vermek gerekirse

Prof. Dr. Yaman Tokat bu konuda örnek bir kişidir. Bilgisine başvurarak yurtiçi, yurtdışı tüm hekimlere bilgi ve becerisini aktararak bilimin de gelişmesine katkı vermiştir. Türkiye’de Karaciğer Transplantasyonunun gelişmesinde ve başarılı sonuçlar elde edilmesinde onun katkısı yadsınamaz. Prof. Dr. Yaman Tokat bu sempozyumdaki konuşmasında Türkiye’nin Karaciğer Transplantasyonu konusunda dünyada ilk üç içinde olduğunu ifade etmişti. Ülkemizde her yıl 1000’den fazla karaciğer nakli yapılmasına rağmen binlerce hastanın da sırada beklediğini bildirdi. Ülkemizde de zaman içinde karaciğer naklinde mortalite ve morbitenin azaldığını dile getirdi. Fakat hala kronik karaciğer hastalıklarıyla ilgilenecek, onları adım adım izleyecek, sorunları bilimsel olarak çözecek, hastaları karaciğer nakline hazırlayacak, ameliyat sonrası da takip edecek Hepatoloji programları açılmamıştır. Yan dalların dalları da oluşmazsa sağlıklı tıp hizmetinin verilmesi mümkün değildir. Bu nedenle süratle Hepatoloji yan dalı açılmalı, bunu da diğer yan dallar izlemelidir. Unutmayalım ki ülkemizde yüzbinlerce kronik karaciğer hastası yeterli hizmet alamamaktadır.

Türk toplumu kadere inandığı için dünyada olup bitenin farkında bile değildir. Onlar bilimin değil birinin sandalına binmişler nereye gittiklerinin de farkında değillerdir. Türkiye’de ilk başarılı karaciğer naklini Aralık 1988 yılında Prof. Dr. Mehmet Haberal gerçekleştirmiştir. Malatya İnönü Üniversitesi’nde ilk karaciğer nakli Mart 2002 yılında gerçekleşmiş ve bu merkez o zamanın Rektörü Prof. Dr. Fatih Hilmioğlu’nun gayreti ile süratle gelişmiş günümüzde de dünyanın ikinci başarılı merkezi haline gelmiştir. Karaciğer konusunda ülkemizin isminin dünyaya duyurulmasında büyük hizmetleri olan bu iki hoca-dan sempozyumda bahsedilmemesi onların adlarına oturum yapılmaması büyük bir eksiklik idi.

HABERAL'A CEZAEVİNDE GELEN BAŞKANLIK

Öğrencilerle iç ve dış politika üzerine sohbet için gittiğimiz Başkent Üniversitesi’nde, Rektör Prof. Dr. Kenan Araz, Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Abdülkadir Varoğlu ve diğer yöneticilerden, üniversitenin yeni hamleleriyle ilgili sevindirici haberler aldık.

1983 yılında yola çıktığında “döşelik” olan 3 bin dönümlük arazi üzerinde bugün 11 fakülte, 1 konservatuar, 24 araştırma olmak üzere 7 enstitü, 6 meslek yüksekokulu bulunuyor. Şimdi bunlara ek olarak yeni kütüphane, kütüphane ve kongre merkezi ve eğitim bilimleri fakültesi binanın yükselmekte. 10 bin öğrencinin eğitim gördüğü üniversitede 7 bin 500 personele de istihdam sağlanıyor. Verleşke içine dikilen üç buçuk milyon çam ağacı da büyümüş. Üniversitenin Ankara, Adana, Konya, İzmir, İstanbul ve Adana’da yaygın sağlık hizmeti veren hastaneleri var.

Devletten son yıllarda bir kuruş dahi destek almadıkları gibi, her yıl en fazla sosyal güvenlik primi ödeyen kurumlar arasında ilk 10’da yer almayı başlanıyorlar. Tüm polis ve asker şehitlerin çocuklarına da tam eğitim bursu ile okuma imkânı sağlanıyor.

Üniversitenin kurucusu Prof. Dr. Mehmet Haberal 17 Nisan’da, Silivri’deki

tutukluluğunun dördüncü yılını dolduracak. Bu sürenin son iki yılında Zonguldak milletvekili sıfatıyla tutuklu. İnarnasa zor ama Haberal’in cezaevindeyken kıldığı dünya rekorları var! Organ nakli alanında bugüne kadar “dünya ikincisi” olduğu ilan edildi. Dünya Transplantasyon Derneği’nin önümüzdeki aylarda yapılacak genel kurulunda da Amerikalı meslektaşları tarafından “başkanlığı” aday gösterildi.

Haberal da sanki içinde olan kendisi değilmiş gibi organ nakli alanıyla ilgileniştir. Bu yıl 6 Aralık’ta kendisini yetiştiren hocalarını hocaları Thomas Starzl adına uluslararası bir kongre düzenliyor Ankara’da.

Başkent Üniversitesi’ne ilgili de hiç ekilmiyor. Kendisini Silivri’de her ay ziyaret eden Rektör Araz buluşmalarını şöyle anlatıyor: “Her görüşmemizde elinde dosyalarla geliyor. Kayıtları, yüksek lisans başvurularını, üniversitenin toplam yayın sayısını, devam eden imaatları, hastanelerin durumunu, yapılan transplantasyon sayılarını teker teker soruyor. Her ziyaret ayrı ayrı alınmalı sana emiyor.”

“Çalışacağız, çok çalışacağız ve bu ülkeye eserler üretmeye devam edeceğiz”

Haberal’a cezaevinde gelen başkanlık

17 Nisan’da tutukluluğunun 4. yılını dolduracak olan Prof. Haberal’ın cezaevindeyken kıldığı dünya rekorları var! Organ nakli alanındaki bilimsel yayın sayısıyla “dünya ikincisi” oldu. Amerikalı meslektaşları tarafından Dünya Transplantasyon Derneği’nin “başkanlığı” aday gösterildi. UTKU ÇAKIRÖZER’in yazması 9. Sayfada

Bu hale geldi Hürriyet

Eski İnönü Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Fatih Hilmioğlu, tutuklandığı 13 Nisan 2009’da merdivenlerden yürüyerek inmişti. Dün kanser, şeker, siroz ve psikolojik travma nedeniyle cezaevinde kalıp kalmamasının tespiti için ikinci kez Adli Tıp Kurumu’na götürüldü. Cezaevi aracından indirilen Hilmioğlu, tekerlekli sandalye ile içeri alındı.

“Tıp ve tıp insanı yer yüzünde, ilahin gücün temsilcisidir. Bu onurlu mesleğin mensuplarının da diğer insanlar kadar bu mesleğe saygı ve sevgi ile bağlı olmaları gereklidir. Böylece iktidar gücü de yanlış yapmaktan hem çekinecek hem de korkacaktır.”

Kronik karaciğer hastalıkları ülkemiz için önemli bir sağlık sorunudur. Bu sorunun çözümü için yapılacak ilk iş Hepato-loji yan dalının yaşama geçirilmesidir. Böylece erken tanı-doğru tanı, etkin tedavi, küratif sonuç, düşük maliyet yaklaşımıyla olumlu sonuçlar elde edilebilecektir. Olaylara bilimsel yaklaşılmazsa hastaların da sorunları çözülemeyeceğinden onlar da hastane hastane, doktor doktor gezecekler ya da umutlarını yitirerek alternatif tıp ürünlerine yöneleceklerdir.

Son yıllarda düzenlenen bilimsel toplantılara katılım yüksek olsa da oturumları takip edenlerin oranı gittikçe azalmakta hatta bazen dinleyicinin olmaması sıkıntı yaratmaktadır. Bu nedenle toplantıları bilimsel kriteri göz önüne alarak hazırlamakta yarar vardır.

Toplantıların bilimsel kalitesini yükseltmenin de yolları mutlaka bulunmalıdır. Ayrıca toplantıların bilimsel seviyesinin düşmesine neden olan faktörlerin de ortaya konması için tartışmalı oturumlara yer verilmelidir. Neden yıllar geçtiği halde aynı yerdeyiz? Aynı yerde olmadığımızı düşünen arkadaşlara benim söyleyecek sözüm yoktur.

Prof. Dr. Cihan Yurdaydın Dünya Gastroenteroloji Derneği Genel Sekreterliği, Avrupa Gastroenteroloji Derneği Araştırma Grubu Direktörlüğü gibi yoğun işleri arasında bu sempozyumu da hazırlayarak önemli bir görevi yerine getirmiştir. Eleştirilerimizi dikkate almayanlara da dikkatli olmalarını öneririz. Bilim de kendini dikkate almayanları dikkate almaz. Her şeyi yozlaştırabilirsiniz ama bilimi asla. Güneş doğduğu müddetçe bilim, istense de istenmese de kâinatı yönetecektir. Çünkü o bilimdir o kâinatın kendisidir.

Ey bu toprakların insanları, Türk vatandaşları, Türkiyle Kürdiyle ve diğerleri yani bizler son 70 yılda hem dindar, hem kindar, hem de nankör, hem de tembel, hem de cahil, hem de başkalarının sandalına binen nesiller yetiştirdik de ne oldu? Olan oldu, cümle âlem görüyor. Ne okuması var, ne de yazması, boşa okumuşlar. Doğru dürüst bilgi ve beceriyle donanımlı değil. Her gün medyada çocuklara, kadınlara, erkeklere taciz, tecavüz yetmiyormuş gibi yüzyılların alışkanlığı olan hayvanlara taciz ve tecavüz gündeme geliyor. Bu buzdağının görünen kısmından küçük kesitlerdir.

70 yıldır hapishaneleri dolduran insanlar, oraya iyi eğitildikleri, iyi yurttaşlık dersi verilmediği, onlara yurttaş olarak muamele edilmediği için düştüler. Asıl suçlular o dönemlerin yöneticileridir.

Gizli ekonomik sıkıntı, gizli açlıklar, sapıklıklar, ruhsal sorunlar yavaş yavaş su yüzüne çıkmaya başlamıştır. Hala hiçbir şeyin farkında değilsiniz. Ama kısa zamanda aynada kendinizi göreceksiniz. Ayrıca toplumda psikolojik ve psikiyatrik olguların görülme sıklığı artarken gereken önlemler alınmadığı için her yerde her an kaotik bir olay yaşanabilir. Bu tablo içinde iken daha dindar, daha kindar, daha da nankör bir nesil yaratarak bir yere varılması mümkün değildir. Bu mevcut tablodan yalnız bilim ve akıl yoluyla aydınlığa çıkabiliriz. Üniversitelerin, özellikle konuyla ilgili bilim adamlarının, sosyal olayların nedenlerini, oluş mekanizmalarını çözüm yollarını gündeme getirmeleri gerekmektedir. Korkuyu yok edecek olan bilgidir. Yıllardır dile getiriyoruz; tüm dünyada insanlar dini, dili, ırkı dile getirerek insanları maymun gibi oynatıyorlar. İnsanın maymun olmadığını anlayacaklar. Üniversitemiz dindar, kindar, nankör nesiller yaratamaz. Üniversiteler bilime gönül veren, bilgi ve akılla sorunlarını çözebilecek, yüzü yaşama dönük, doğaya ve insanlara saygılı, insanlığa hizmet aşkıyla dolu, etik kurallara saygılı nesiller yetiştirmek mecburiyetindedir.

Tüm dünya bir gün Atatürk'ü anlayacaktır. Çünkü O insan için, insanlık için önerilerde bulunmuştur. “Yurtta Barış, Cihanda Barış” onun yüceliğini ve evrenselliğini ortaya koymaktadır. Özellikle Amerika (Güney-Kuzey) ve Asya’da, Afrika’da Atatürk okulları açılmalıdır. Dünya onu anlamadıkça daha çok birbirlerini öldüreceklerdir. Üniversitelere düşen Atatürk'ü Dünya’ya taşımaktır. Bizimkiler 70 yıldır ona karşı tavır göstermektedirler. Bir gün tüm Dünya onu anladığı zaman onun vatandaşlık verdiği insanlar ne yapacaktır merak ediyorum. Batıdan güzel haberler geliyor, bizimkiler sevmese de onun yurtdışında hem çocukları hem de hayranları var. Bakın ABD’nin yeni Savunma Bakanı Chuck Hagel Atatürk hayranı olduğunu söylüyor. Ürdün Kralı Abdullah Anıtka-bir’de ağlıyor. Siz hala anlamıyorsunuz! Çocukların yüzüne nasıl bakıyorsunuz? Onlar yaşamak, bilgi çağını yaşamak istiyorlar. Nasıl olsa hepimiz ölümlüyüz. Çocuklarımız insan gibi adam gibi yaşasın. Üniversitelerin amacı bu olmalıdır.

21. yüzyılda bilim, bilişim ve iletişim alanında dev adımlarla ilerlemeye neden oldu. Teknolojideki ilerleme ise yeni yüzyılın ışıklarını kainata ulaştırmaya başladı. Bu hızlı ilerleyiş kaçınılmaz olarak sosyolojik yapının da değişimine yol açmaya hızla devam etmektedir. Bazıları toplumu geçmişe, karanlığa, yozluğa ve yobazlığa taşıyarak bu etkileşimden kurtaracaklarını zannettiler. Geçmişe yolculuğun toplumsal intiharlara yol açacağı unutulmamalıdır. Bu yaklaşım insanlık suçu işlemimize yol açacaktır. Bizden yapılacak uyarı Bilim ve Akıl yolundan sapmadan daha çok özgürlük için mücadele etmektir. Tüm Dünya, özellikle Kuzey Amerika, Avrupa ve Ok-

yanusya halkları için tek kurtuluş “Ülkede Barış, Dünyada Barış” yaklaşımıdır. Atatürk onları anladı ve gereğini yaptı. Şimdi onların da Atatürk’ü anlayarak barışmaları gerekir. Yoksa daha çok insanlık suçları işleyeceklerdir. Sonsuza dek var olacak kainattır, insanoğlunun var olması ise bilim yolunda yol alıp almamalarına bağlıdır. İnsanoğlu; kendi sonunu kendisinin hazırlamaması için bilimden yana tavır koymalıdır. Artık kilise gerçeği söylemelidir. Gerçeği saklaması daha büyük korku yaratmaktadır.

Prof. Dr. Ali ÖZDEN

